

Samen klinken op 2025!

Op woensdag 15 januari klonken we met alle bewoners op het Nieuwe Jaar. Iedereen was uitgenodigd: de bewoners van het woonzorgcentrum, van het dagcentrum Lava en van de assistentiewoningen De Mantel.

Lieve Van der Paelt, onze algemeen directeur, benadrukte in haar toespraak het belang van verbinden.

Daarna was het tijd voor de hapjes, heel veel hapjes, zowel zoute als zoete. Ook voor de bewoners met slikproblemen werd een heel assortiment IDDSI-hapjes bereid.

Zoals het spreekwoord zegt: "Goed begonnen is half gewonnen", belooft het een geweldig 2025 te worden. Wij zijn klaar om het nieuwe jaar samen met jullie te verkennen.

Veerle Verhelst
Wonen & Leven

Pagina 2: Directie - Creatief
Pagina 3: Pastoraal - Lisagna
Pagina 4: Elza Pauwels werd 100 jaar
Pagina 5: Frans en Maria - Smiley
Pagina 6: Vacatures en nieuws
Pagina 7: De overstrooming in 1953
Pagina 8: Agenda - Alizarine - Pret en Verzet

Woordje van de directie

Beste bewoner,
Beste familielid, mantelzorger, collega en vrijwilliger,

De feestdagen liggen ondertussen al een tijdje achter ons. In februari, net gestart, gaat de feestvreugde nog even verder.

Op 2 februari, 40 dagen na Kerstmis, vieren we Maria-Lichtmis, een feest van verbinding, pannenkoeken en het vooruitzicht op langer wordende dagen. Ook bij ons in huis laten we dit niet aan ons voorbij gaan. Het team wonen en leven trakteert alle bewoners op een lekkere pannenkoek. Een soort winterafscheid met een vleugje zoetheid en een schemerend en weerkaatsend licht. Geniet ervan!

Daarnaast biedt de maand februari vele kansen tot ontmoeten en verbinden. Met Valentijn staan we ook stil bij het belang van liefdevolle zorg in verbinding. Liefde voor elkaar, liefde met elkaar, liefde doorheen de kleine dingen. Laten we ook in deze maand dit gevoel extra koesteren, vasthouden en verder uitdragen. Het draagt bij aan het creëren van een warme woon- en werkomgeving voor de bewoners medewerkers en vele anderen.

Tenslotte is de maand februari ook een teken van opnieuw ontwaken, verwachten en uitkijken naar de bloei des leven. De dagen worden opnieuw langer, de nachten korter. De zon zal zich weer laten zien. De natuur komt stilaan weer tot leven. Wat kan het deugd doen om terug wat meer zonlicht te hebben en al dat nieuws te omarmen in ons huis!

Laten we samen dromen van ons huis De Regenboog in verbinding waarbij we mogen toeleven naar die nieuwe bloei.

Sonja Kareman
Namens het beleidsteam

**Creatief
met verf
en lege
eierdozen**

Pelgrims van Hoop

Jubeljaar 2025 (uit kerknet.be)

Elke 25 jaar viert de kerk een jubeljaar (ook 'heilig jaar' genoemd). Op kerstavond 24 december 2024 heeft paus Franciscus de Heilige Deur van de Sint-Pietersbasiliek plechtig geopend. Het jubeljaar kadert binnen de ijver voor sociale rechtvaardigheid en gaat terug tot het oudtestamentische boek Leviticus.

Volgens Leviticus 25 droeg God de Israëlieten op om elk vijftigste jaar tot een jubeljaar uit te roepen. In dat jaar moesten onvrije mensen worden vrijgelaten en bezittingen die door schulden in beslag werden genomen, weer worden vrijgegeven. Het woord jubel komt van het Hebreeuwse "jobel" en verwijst naar de ramshoorn waarop men moest blazen om het jubeljaar in te luiden. Aanvankelijk werden heilige jaren om de 50 jaar gevierd, maar tegenwoordig gebeurt dat om de 25 jaar en op de eeuwfeesten van het sterfjaar van Jezus (33).

Het jubeljaar staat deze keer in het teken van het thema 'Pelgrims van Hoop'. Zoals paus Franciscus schrijft: "We hebben hier geen blijvende woonplaats... We komen uit God en we keren naar God terug... Zolang we hier leven zijn we voortdurend onderweg, we zijn er nooit, ons leven is nooit af... Steeds is bezinning en bekering nodig. Die tocht die ons leven is, gaan we met anderen samen. We mogen dus tochtgenoten zijn voor elkaar!"

Goed om weten: op vrijdag 31 januari zal het gebedsmoment in de kapel in het teken staan van het jubeljaar.

Van harte welkom!! Het wordt een viering waarin ook muziek een heel centrale rol krijgt. En noteer ook dit: we zoeken nog vrijwilligers om bewoners naar de kapel te brengen op vrijdag (en op zondag). Hou ons op de hoogte, als je iemand kent die graag wil komen helpen.

Project Lisanga

We willen je ook hartelijk danken voor jullie bijdrage aan de opbrengsten voor Lisanga, het missieproject van de zusters Kindsheid Jesu in Congo.

De omhaling met Kerstmis bracht 203,84 euro op. We hebben met alle giften en omhalingen, de smoutebollen verkoop, de kaarsjes van het nieuwe Maria-kapelletje in de tuin, meer dan 2000 euro ingezameld.

Daar zijn we jullie heel dankbaar voor! Als je je nu afvraagt waartoe dat geld eigenlijk allemaal dient, kunnen we je het volgende vertellen:

Er zijn een viertal modelprojecten van Lisanga die navolging verdienen, omwille van de geleverde kwaliteit en het niveau van autonomie dat al bereikt werd. Meer nieuws hierover vind je op de nieuwsbrief van Lisanga.

Vooreerst de middelbare school voor 1.100 meisjes. Ouders uit Kinshasa sturen hun kinderen hierheen. Het is zeer hoopgevend dat een school op niveau met verschillende richtingen wordt georganiseerd in de regio.

Daarnaast het Lycee te Bokoro. Het organiseren van de landbouw en veeteelt betekent een noodzakelijk duwtje in de rug om straks autonomie te verwerven over de voedselproductie. Naast het kweken van zwijntjes wil men nu ook starten met een kippenkwekerij en het aanplanten van fruit- en palmbomen. Duurzaamheid van de projecten is belangrijk.

Vervolgens het educatief landbouw- en veeteeltproject te Nzampie en Maris Stella te Inongo. Dit is een vormings- en sociaal tewerkstellingsproject voor jonge meisjes en weduwen, maar op korte termijn ook voor jonge mannen. De zusters geven aan de arme bevolking cursussen over: naaien, koken, landbouw, rekenen, lezen, schrijven en informatica. Ze helpen hen ook werk te vinden.

En tenslotte de Centres Médicaux te Inongo, Bokoro en Mushie Zij bieden consultaties, verzorgen bevallingen, leveren medicatie en labo prestaties en willen vooral doorgroeien tot het niveau van een ziekenhuis.

WIL JIJ OOK STEUNEN?

De vereniging garandeert dat de gelden integraal aan de projecten worden besteed. Stortingen kunnen gebeuren op volgend nummer:

KBC: 446-0250421-10
IBAN: BE41 4460 2504 2110
BIC: KREDBEBB

VZW Lisanga, Onze-Lieve-Vrouwstraat 23, Gent-Oostakker.

Gelieve bij de storting je naam, voornaam, adres, rijksregisternummer en 'attest' als mededeling te vermelden. Je ontvangt van ons een fiscaal attest dat je kan toevoegen aan je belastingaangifte voor het betreffende inkomensjaar.

Hierdoor kan je 40% van de gift via de belastingen recupereren.

Marc Wieme
Pastor

Elza Pauwels; een eeuw van een lach en een traan!

Met veel lof en luister, een boeket met 100 rozen, een tinnen schaal, drie kussen van burgemeester Van De Vijver, gelukwensen en dansspasjes van familie en enthousiaste vrienden, voorzien van een natje en een droogje, werd Elza op 14 januari als honderdjarige feestelijk en plechtig gevierd.

Als een honderdjarig hoentje, helder van geest en kwik van bot en gebeente, ontvangt ze me wuivend en molenwiekend op haar kamer, waar de muziek verblijdend in de oren klinkt.

"Hier staat altijd muziek op", lacht ze me toe "en een 'glazeke' hoort erbij. Als een kleine troost om de dag zo goed mogelijk door te komen.

100 jaar, het lijkt een eindeloze tocht alsof je al jarenlang onderweg bent. Ik heb er nooit bij stil gestaan. Elke dag gebeurt er wel iets nieuws en voor je het beseft, is de dag weer om. Zo word je honderd jaar."

Vrijdag de dertiende

"Uit te leggen, valt het niet, maar ik ben geboren op 13 januari 1925 en officieel door de klerk van de gemeente ingeschreven op 14 januari. De dertiende lijkt nu een geluksgetal. In feite ben ik een dag ouder, dan ik ben.

Het is een onoplosbaar misverstand van ofwel mijn vader bij de aangifte of van de ambtenaar bij de registratie. Misschien zat de kastelein er voor iets tussen? Toen ik voor mijn trouwaangifte op de burgerlijke stand kwam, heeft men dat voor het eerst gemeld."

De Pillendijk

"Ik ben geboren als jongste van drie kinderen op De Wissel in Kieldrecht. We verhuisden naar de Pillendijk, destijds bekend en berucht voor zijn kleurrijke figuren als Gustaaf De Mayer, -broer van mijn moeder-bijgenaamd 'de sterke', tante Pelargie en de schaapherder Guustjen den Bult.

Allen vrijbuiters en plantrekkers, befaamd in stropen en smokkelen in het ontembare en losgeslagen Land van de Kauter en Saeftinghe.

Helemaal op einde van de Pillendijk woonde Zo Karro, een vrouw alleen, die elk jaar een kind baarde. Ze kreeg af en toe bij schemerduister bezoek van een boer.

Mijn vader is verdronken op Pijp Toebak, toen ik achttien maanden

was. Maar moeder was een 'ardië', een stoutmoedige, die nooit opgaf.

We hebben nooit honger gekend, ook niet in de oorlog. Er was altijd wat te rapen bij de boeren.

Moeskopperij om te overleven. Later is mijn moeder hertrouwd en breidde het gezin onversaagd uit tot zeven telgen. Ik ben de enige overlevende."

De Walen

"Toen ik 26 jaar was, werd ik op vakantie gestuurd naar familie in de Walen, in een klein dorpje Couillet, een beetje voorbij Charleroi.

Daar heb ik Willy, mijn man leren kennen. Ik heb hem de eerste keer gezien op 21 juli en we zijn getrouwd op 20 september.

Ik kende geen Frans en Willy kende geen Vlaams. Liefde kent geen taalgrenzen. Velen zullen Willy nog herinneren, toen hij hier in De Regenboog feestjes opluisterde met accordeonmuziek. Hij is helaas veel te vroeg gestorven aan een longziekte, die hij al heel jong had opgelopen in de steengroeve.

Het klooster van Zwijndrecht ken ik al lang. Op mijn veertiende werkte ik hier als knecht in de keuken. Zuster Landana was toen chef-kokkin. Later ging ik dienen in Antwerpen tot ik als metaalarbeidster aan de slag kon in de werkplaats van de toenmalige Bell-Telephone. Ik stond er als enige vrouw draad te trekken en te frezen tussen allemaal mannen. Ik heb er 33 jaar mijn manneke gestaan."

Kenny

"Ondertussen woonden we op de Krijgsbaan in Zwijndrecht met mijn dochter Dianne, tot die ook trouwde en haar zoon Kenny geboren werd.

Ook al lijkt het leven zijn gewone gangetje te gaan, toch kan het noodlot toeslaan en je hele leven doorklieven tot in het diepste van je ziel.

Ongeveer 25 jaar geleden wordt Kenny dodelijk gewond bij een zwaar ongeval. Het is een wonder dat hij nog leeft. Op wilskracht en doorzetting is hij langzaam hersteld. Na een jaar op intensieve in Brussel krijgt Kenny hier al zovele jaren in De Regenboog de juiste zorg en liefde. Zijn moeder Dianne en ik zijn hiervoor ongelooflijk dankbaar. Ik heb al die jaren, ook toen hij in Brussel in de kliniek was, Kenny elke dag bezocht."

Een porto'ke

"Ik sta nu aan het begin van het einde van het leven. De teller staat terug op nul. Hij blijft lopen tot het stopt.

Wat komt is elke dag meegenomen. Alsof het vanzelfsprekend is.

Maar het is niet vanzelfsprekend. Het is een cadeau. En dat vier je elke dag. Daar proosten we op. Elke dag! Met een porto of twee. Want op één been kan je niet staan. Dan val je om. Humor helpt altijd.

Ik was altijd de zotste van den hoop. Een ardië, zoals mijn moeder. Een lach en een traan!

Schol!

Johan Bral

Een foto uit de oude doos
Dianne, Kenny en Elza

Honderd Plus

Frans Van Houteghem 20 januari 1923

Maria De Jonck 23 januari 1924

De "Smiley": een kwaliteitslabel voor De Regenboog

WZC De Regenboog wil graag aan alle bewoners en familieleden tonen dat we waken over hun gezondheid en de meest recente regels op het vlak van voedselveiligheid volgen.

Naast de reguliere controle van het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid (FAVV) hebben we ervoor gekozen om ons autocontrolesysteem te laten valideren door een erkend inspectie- of certificeringsorganisme. Dit is geen wettelijke verplichting.

Wij hebben gekozen voor een samenwerking met de N.V. Foodcheck. Dit bedrijf heeft door middel van audits onze manier van werken getoetst aan de wettelijke normen en heeft dit positief geëvalueerd met een **smiley**, geldig voor 3 jaar.

We hadden deze **smiley** als sinds 2021 en deze moest nu verlengd worden. De huidige heeft een nieuw logo en samen met het nieuwe logo is er ook een nieuwe **smiley**.

Vanaf de tweede helft van 2024 zijn we gestart met de procedure ter verlenging van de **smiley** die we dan succesvol behaald hebben eind december 2024.

De betekenis en de voorwaarden voor het bekomen van de **smiley** zijn ongewijzigd.

De **smiley** toont dus aan dat een organisatie beschikt over een geloofwaardig autocontrolesysteem en gecertificeerd is.

Wat is de "smiley"?

De **smiley** is een label die we met trots aan onze ingang hebben opgehangen, zodat onze bewoners en bezoekers onmiddellijk weten:

"hier ben ik in goede handen". De **smiley** toont aan elke gebruiker dat onze organisatie beschikt over een geloofwaardig autocontrolesysteem dat gevalideerd en gecertificeerd is. Het certificaat draagt een uniek identificatienummer.

Wat houdt de autocontrole in?

De autocontrole is het geheel van maatregelen die door een operator worden getroffen om ervoor te zorgen dat de producten in alle stadia van de productie, verwerking en distributie van voeding voldoen aan de wettelijke voorschriften op het vlak van:

1. voedselveiligheid
2. kwaliteit van de producten
3. traceerbaarheid
4. meldingsplicht

Het FAVV controleert het autocontrolesysteem tijdens zijn routineopdrachten.

Bart De Vos
Diensthoofd restauratie

Vacatures

ZORG-SAAM
ZUSTERS KINDSHEID JESU

Werken bij Zorg-Saam: een opmerkelijk dankbare werkplek.
Wil jij graag de Vlaamse zorgsector mee vorm geven? Dan hebben we de perfecte job voor jou. Een team van gedreven en betrokken collega's staat met open armen voor je klaar.
Interesse?
WZC De Regenboog biedt je de volgende jobs aan:

- Kinesist
- Bewegingstherapeut
- Directeur zorg en kwaliteit
- Ergotherapeut
- Hoofdverpleegkundige
- Verpleegkundig coach
- Verpleegkundige dagdienst of nachtdienst (voltijds of deeltijds)
- Verpleegkundige voor bewoners met niet-aangeboren hersenletsel (voltijds of deeltijds)

Meer info:
<https://jobs.zorg-saam.be/nl?location=Zwijndrecht>
Contact: Lieve Van Der Paelt, algemeen directeur, telefoon: 03 253 29 02, e-mail: vanderpaeltl@deregenboog.zkj.be.
Adres: Woonzorgcentrum De Regenboog, Regenbooglaan 14, 2070 Zwijndrecht

Wij herdenken in onze gebeden de overleden bewoners:

Ogiers Renilde
- 22 december 2024 -
afdeling Topaas

Boermans Marc
- 25 december 2024 -
afdeling Topaas

Van Mol Margriet
- 31 december 2024 -
afdeling Robijn

Heylen Francis
- 3 januari 2025 -
afdeling Saffier

Van Craenenbroeck Desire
- 5 januari 2025 -
afdeling Smaragd

Vermeulen Aloïs
- 6 januari 2025 -
afdeling Smaragd

Ceulemans Maria
- 6 januari 2025 -
afdeling Smaragd

Coenen Andre
- 13 januari 2025 -
afdeling Topaas

Volgende bewoners heten we van harte welkom in De Regenboog:

Picavet Marc
- 23 december 2024 -
afdeling Robijn

Hofkens Wim
- 2 januari 2025 -
afdeling Amethyst

Kloeck Joanna
- 10 januari 2025 -
afdeling Turkoois

De Cock Maurice
- 16 januari 2025 -
afdeling Robijn

Remes Anna
- 16 januari 2025 -
afdeling Topaas

Meert Luciaan
- 20 januari 2025 -
afdeling Topaas

De Clercq Christine
- 22 januari 2025 -
afdeling Koraal

Met pensioen: Luc Maes

Onze Luc,

Een stille kracht, iemand die onopgemerkt toch het verschil wil maken.

“Het is toch belangrijk dat de bewoners in onze tuin kunnen genieten. Van de zon, maar ook van een mooi onderhouden tuin. Zo een mooi aangelegde tuin, moet toch gezien worden” Een leuze die Luc hoog in het vaandel draagt, hij zorgt er dan ook graag voor dat de tuin op zijn best is. Wat niet altijd gemakkelijk is, het is immers een heel uitgestrekte tuin met veel perken.

Wie zal nu deze leuze ter hart nemen, nu je welverdiend met pensioen gaat!

We wensen je nog veel mooie jaren, met je familie. Geniet ervan, en twijfel niet nog eens langs te komen!

Het ga je goed!

Stefaan Rombaut

De watersnoodramp van februari 1953

Tijdens de nacht van 31 januari op 1 februari 1953 brak op drie plaatsen de Scheldedijk, die het rijke polderland beschermde tegen de onstuimige Schelde. Deze dijkbreuken veroorzaakten een ongeziene ramp, die de getroffen families heel wat leed bezorgde, maar die ook het begin inluidde van de industrialisering van de linkeroever. Gelukkig bleef de schade in onze polder beperkt tot materieel verlies (huizen en huisraad) en verdronken dieren. In Nederland daarentegen vielen 1836 doden te betreuren.

Vandaag, meer dan 70 jaar later, is die watersnoodramp een anekdote in de geschiedenis. Maar heel wat bewoners van De Regenboog hebben levende herinneringen aan wat er die nacht en tijdens de weken die er op volgenden, is gebeurd. In het boek "Rijk polderland verdwenen onder baggerzand" van historicus-ingenieur Edmond Reyns, vond ik het verhaal van enkele Zwijndrechtse.

Op 1 februari 1953, na de vroegmis van half zeven, kwam Fideel Hofkens, samen met zijn buurman Ward De Kerf, terug naar huis langs de Molenstraat (vroeger ook Molendam genoemd). De aandacht van Fideel werd getrokken door een soort mist in de polder. Naarmate ze dichterbij de Neerstraat kwamen, zag hij dat het geen mist was maar een watermassa die dichterbij de zandbaan (de huidige E34 of expresweg) kwam. Thuis gekomen at hij snel een paar boterhammen en zonder iets tegen zijn ouders te zeggen, liep hij terug buiten en trommelde zijn vrienden op om aan de zandbaan te gaan kijken.

Die vrienden waren de broers René en Roger De Kerf, en André Van Nespen. Via de Neerstraat liepen ze naar de zandbaan en de Blokkersdijk. Langs beide kanten van de dijk stond de polder onder water. Aan het einde van de Blokkersdijk, aan de Scheldedijk was toen een kleine sluis, in de volksmond 'Het Sint-Antoniusputteke' genoemd. Daar namen ze de Scheldedijk richting de Krankeloonpolder.

Onderweg zagen ze drie bressen. De eerste twee ter hoogte van het brede schor. Het was laagtij en met moeite geraakten ze door die bressen. De derde bres aan Pijp Toebak was de smalste bres, maar wel de diepste. Deze bres zou later de grote Pijp Toebak-bres worden genoemd. Zelfs bij eb stond het Scheldewater nog in de polders.

De jongens werden weggejaagd door de 'champetters' die naar het 'Sint-Antoniusputteke' waren gekomen om polshoogte te nemen. Zij bliezen op het politiefluitje om de nieuwsgie-

rigen terug naar huis te sturen.

Even voorbij het lichtbaken op de Scheldedijk woonde de wachter van het lichtbaken: Stan Vermoesen, gekend in Zwijndrecht als "De Roojen uit de Sluis". Vlakbij lag het erf van zijn neef, Fons Vermoesen met het poldercafé "In de sluis". Fons was getrouwd met Marie Himbrecht. Irène, een dochter van Fons Vermoesen, herinnerde zich het hoge tij in de namiddag van 31 januari 1953, met stormweer en harde wind. Niets wees er echter op dat de storm 's nachts zou aangroeien tot bijna een orkaan. Iedereen ging die avond gewoon slapen.

Wanneer ze zondagmorgen de ramen openen, stond het erf onder water tot de vensterbanken. Hun eerste bekommernis waren de dieren. Ze sneden de touwen los van de koeien, die tot hun buik in het koude water stonden. De boerderij was verbonden met de Scheldedijk met twee kleine bruggen; langs die bruggen hadden ze koeien in veiligheid kunnen brengen op de dijk. Maar er stond een grote hooimijt in de weg.

Jos De Rycke, die toen verkering had met Irène, hoorde die zondagmorgen van de dijkbreuk en sprong op zijn fiets. Via de Blokkersdijk probeerde hij de boerderij van de familie Vermoesen te bereiken maar dat was onmogelijk. Jos is dan helemaal rondgereden langs Kalishoek en Kallo-dorp naar fort St-Marie, om van daar via de Scheldedijk naar de sluis te rijden.

Met de boot van Jos Peeters konden de familieleden uit het overstroomde huis in veiligheid worden gebracht. Bij laagtij liepen moeder Vermoesen en haar vier dochter door de bres over de Blokkersdijk naar de Neerstraat, waar ze werden opgevangen door de familie D'Hollander. Zij waren de laatsten die door de bres hebben

gelopen... De tweede vloed op 1 februari 1953 zorgde voor een verdere doorbraak, waarbij de twee huizen werden verwoest.

Verder op de Scheldedijk, op de scheiding tussen de Real- en de Krankeloonpolder, woonde de familie Alois Meyntjens-Maria Stoop.

Het woonhuis had een verdieping boven dijkhoogte en daar was een café ingericht met een groot terras. Dat terras was in de zomermaanden een pleisterplaats voor wandelaars en fietsers.

Zoon Frans Meyntjens getuigde later over het verloop van de stormnacht van 1 februari 1953. Vader Alois maakte zich zorgen over het ongewone hoge waterpeil van de Schelde op 31 januari. Hij dacht "Als het zo blijft stormen, loopt het water volgende nacht over de dijken."

Alois hield die nacht wacht op de dijk. Frans herinnerde zich dat vlak na middernacht vader Meyntjens het huis binnenstormde en iedereen wakker brulde: "De koeien moeten op de dijk, anders zullen ze verzuipen".

Frans vertelde verder: "Rond drie uur 's nachts zag de dijk wit als sneeuw door het schuimende water dat over de dijk in de polders werd gestuwd. Rond vijf uur in de morgen bleef het kolkende water stilstaan, waarna het waterpeil terug daalde.

Toen we later toen het licht werd over de tussendijk liepen, zagen we dat de Melselepolder al gedeeltelijk was overstroomd". Vader Alois en zijn zonen slaagden erin de grote afwateringspijp tussen de Krankeloonpolder en de Realpolder af te sluiten.

Het kolkende water dat over de dijk was gestroomd, vormde een "weel" naast het huis van de familie Meyntjens. Tot laat in de jaren zestig van vorige eeuw was "de Meyntjens" een begrip in Zwijndrecht en Melsele. Dagtoeristen en verliefde koppeltjes kwamen een terrasje doen en varen in de roeibootjes.

De overstroming betekende het definitieve einde van de polder. De rijke poldergrond was bedekt met metersdik vuil slib uit de Schelde. Pogingen om het slib op te ruimen mislukte. De gronden die eeuwen waren bewerkt door Zwijndrechtse boeren, waren rijp voor de industrialisatie.

Maar dat verhaal is voor een volgende keer....

Bernard Verhelst

Tentoonstelling Alizarine

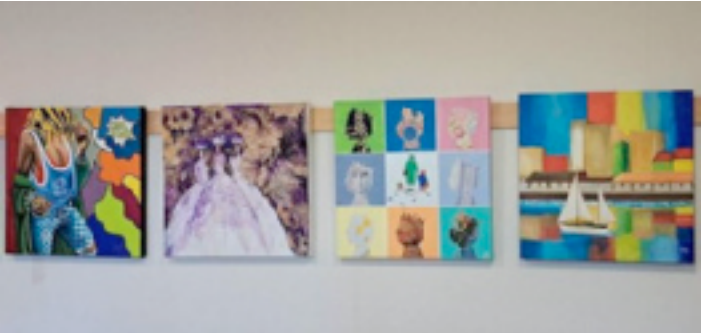
'Alizarine'... een pigment verkregen uit de meekrapplant, wordt gebruikt om rode verfstoffen te verkrijgen.

Op 30 juni 1994 werd onze vereniging opgericht door enkele leden van het eerste uur. De naam "kraplak" werd voorgesteld, maar die klonk echter niet zo mooi, dus werd het een compromis: Alizarine. Omdat deze kleur het meest aansluit bij de kleur kraplak.

In september van dat jaar gingen de leden van start. Na de bijdrage van verschillende leraars werkte de groep zelfstandig door en vierden we in 2024 het 30-jarig bestaan van Alizarine!

Het accent van Alizarine ligt vooral op de beleving. Er worden geen technische eisen gesteld, we begeleiden elkaar in het proces van het creatieve tekenen en schilderen. We geven elkaar de nodige feedback want ieder heeft zijn talenten. Het proces is dan ook belangrijk en vooral het plezier om in gezelschap te creëren. Jaarlijks werken wij rond een thema en nemen we deel aan de tentoonstelling in de Regenboog. Elk jaar - de zondag van de braderij in Burcht - ben je welkom op onze eigen tentoonstelling in de Oude Pastorij in het Wolfsbergpark in Burcht. Wij tonen graag onze nieuwe werken aan de bezoekers.

Verder inlichtingen: Martine Cornillie
tel. 0477135015 / e-mail: martine.cornillie@telenet.be

Activiteiten in februari 2025

Maandag 3 februari

Pannenkoeken voor Lichtmis
- om 14u30 in het OC
Afdelingen Topaas, Amethyst en Lava smullen 's middags op de eigen afdeling van pannenkoeken

Donderdag 6 februari

Klassieke muziek op groot scherm
- om 14u30 in de kapel

Zondag 9 februari

Eucharistieviering
- om 10u30 in de kapel

Dinsdag 11 februari

Gedichtennamiddag
- om 14u30 in de kapel

Vrijdag 14 februari - VALENTIJN

Dienst woord en communie
- om 10u30 in de kapel
Optreden Omer
- om 14u30 in de kapel

Dinsdag 18 februari

De Regenboog zingt ...
- om 14u30 in de kapel

Zondag 23 februari

Eucharistieviering
- om 10u3 in de kapel

Woensdag 26 februari

Zitdansen voor iedereen
- om 10u30 in het OC

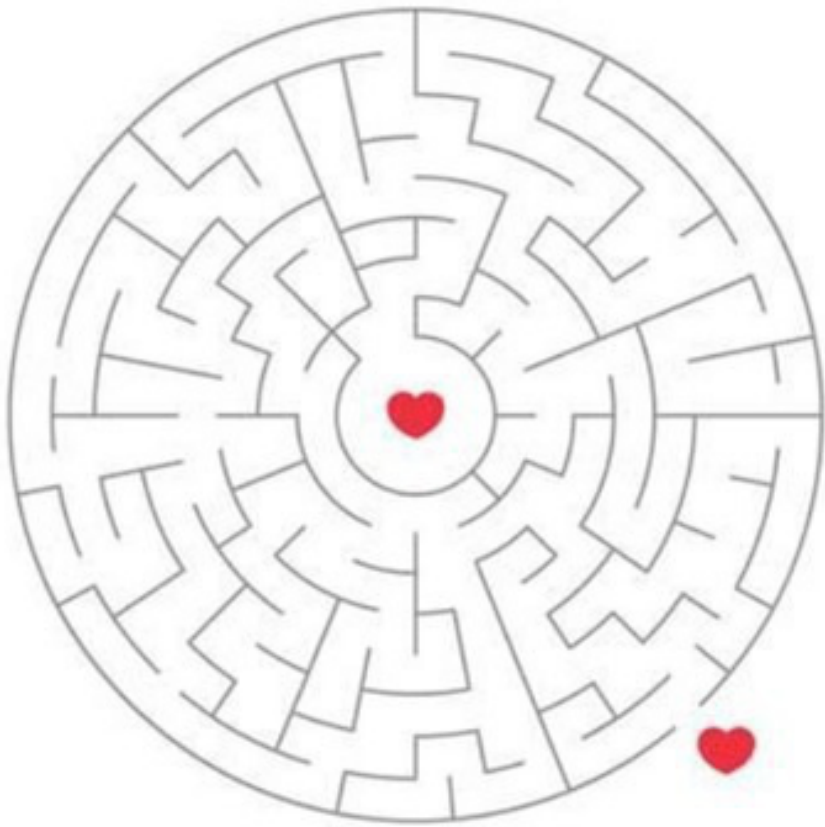
Donderdag 27 februari

Bingo
- om 14u30 in het OC

Vrijdag 28 februari

Woord en communie
- om 10u30 in de kapel

Pret en Verzet

Vind de kortste weg door het labirint,
zodat de hartjes samen komen

NAAM

Afdeling/kamer/assistentiewoning

Geef ten laatste op 20 februari je oplossing af aan een medewerker van Wonen & Leven of Ergo. De winnaar krijgt bons ter waarde van 8 euro, voor een consumptie in het OC of een aankoop in het winkeltje "De Mini-Spar"

De winnaar van de vorige editie is: Rulmonde Marie - José, afdeling Topaas, kamer 2103

Lees onze huiskrant nu ook digitaal:
www.zorg-saam.be/de-regenboog

Redactieraad: Saskia Heiremans, Veerle Verhelst, Marc Wieme, Johan Bral, Sienke Baeten, Lore Van Britsom, Gerrit Janssens, Marcel Reyns en Bernard Verhelst

Vormgeving: Bernard Verhelst
Fotograaf: Gerrit Janssens
V.U.: Lieve Van der Paelt